

ЗІ СВЯТОМ СВЯТОЇ ТРІЙЦІ!

ШАНОВНІ НЕТІШИНЦІ, ДОРОГІ ПРАЦІВНИКИ ХАЕС!

Трійця – велике свято, коли потрібно забути старі образи і впустити у серце весь спектр любові і добра.

Ще у дохристиянські часи наші предки вшановували культ зеленої природи, зеленого дерева, яке з'єднувало три світи: небо, землю і підземний світ.

Трійця символізує відродження життя, пробудження природи, є найзеленішим святом у році.

Народні обряди та звичаї супроводжують свято Трійці зеленими барвами, символізуючи оновлення світу, розквіт життєвих сил, вселяють надію на краще, спонукають до праці в ім'я добрих справ.

Нехай цей день принесе у ваші оселі мир, злагоду та процвітання. Бажаємо вам сімейного затишку, успіхів у всіх починаннях та багато щасливих посмішок навколо.

Нехай це свято надихає на світлі вчинки, наполює серця любов'ю до ближніх, дарує кожному сімейний затишок і добробут, несе щастя і впевненість у майбутньому, перемогу.

Нехай Дух Святий дарує любов і щасливу долю для всієї України!

Андрій Козюра, генеральний директор Хмельницької АЕС
Михайло Гук, голова ППО ХАЕС

*Зелена неділя у батьковій хаті,
І повно рай-цвіту, і ласки з теплом.
Ми із правіку любов'ю багаті.
Зелена неділя у нас за столом.
Церковні подзвони і поля освята.
З любистку-барвінку горять три свічі.
І хата свята, і освячена м'ята,
І стіл, і на ньому пухкі калачі.
Сідають довкола і діти, і внуки,
А з ними – козацькі й чумацькі пісні.
На вишитій скатерті – батькові руки,
А мамині руки – два дива святі.
І вікна в любистку, і стіни в уборах,
І гладить маленький Ісусик ягня.
В Зелену неділю, неначе в соборах –
Довкола любові вкраїнська рідня.*

Зелені свята, перш за все, – це свято перемагаючої весни на порозі літа, коли природа святкує своє відродження.

Згідно з Євангелієм, в день, коли з небес на Ісусових апостолів зійшли вогненні язички Духу, вони заговорили різними мовами, щоб іти до народів і проповідувати вчення Христове. Сходження Святого Духа обіцяв Христос у день Свого Вознесіння. Обіцянка виповнилася через десять днів, на 50-й день після Воскресіння. Тому свято Трійці ще зветься П'ятидесятницею.

Українці називають ці дні Зеленими святами, бо зеленими гілками і квітами на Трійцю прикрашають подвір'я, оселі і всі прибудови, а священики освячують зілля, які люди приносять до церкви.

Вважалося, що Дід-Ладо – добрий дух предків – разом з гіллями-кличанням приходив до господи і оберігав людину та її житло від недобрих сил.

Образ Трійці в українській символіці присутній і у різдвяному трисвічнику, що зветься «трійця», у колядках про створення світу, гаївках-веснянках та троїстому знаку на писанках.

В Україні ще у вісімнадцятому столітті у середину трав на свято Трійці ставили потрійну свічку, що теж називалася «трійцею» і повинна була горіти протягом усієї обідні. Потім трави, освячені у церкві, використовували як оберіг від різних хвороб, а троїчку свічку давали в руки вмираючому.

Число три і сьогодні вважається числом Бога, числом досконалості. Воно досить часто зустрічається в природі. Це три світи: тваринний, рослинний і світ мінералів; три стани води: твердий, рідкий і газоподібний; три часи: минулий, теперішній і майбутній. Людська родина складається з батька, матері і дитини. Пропустивши сонячний промінь через призму отримаємо три кольори: синій, жовтий і червоний. Під час хрещення Ісуса Христа явилися усі три особи: Бог-Отець через голос з неба, Бог-Син через хрещення, і Бог-Дух Святий у вигляді голуба.

А найпоширенішим знаком трійці у нас на поточний момент, звичайно, є тризуб – головний елемент Малого державного герба України і знак княжої влади і держави Володимира Великого.

БЕЗПОМИЛКОВІ ДІЇ ПЕРСОНАЛУ – БЕЗПЕЧНА РОБОТА ЕНЕРГОБЛОКІВ

Наша розмова з заступником головного інженера Хмельницької АЕС з експлуатації Євгеном Носиковим відбулася в пору активної фази ремонтних і модернізаційних робіт на першому енергоблоці, де зараз триває плановий капітальний ремонт. Дата його завершення – третя декада літнього місяця, 21 серпня наш перший мільйонник має бути ввімкнений у мережу.

ми нормальної експлуатації, важливої для безпеки, турбінного відділення. Ця робота наймасштабніша і за своїми обсягами, і за кількістю задіяного персоналу з числа підрядників. За словами співрозмовника, є впевненість, «що все буде завершено у встановлені терміни з відповідною якістю, і це допоможе нам надалі надійно експлуатувати перший енергоблок».

Роботи ведуться за всіма 14 заходами модернізаційного характеру, встановлені графіки витримуються. Найбільш важлива серед них, що впливає на терміни планово-попереджувального ремонту, – модернізація з впровадженням програмно-технічного комплексу систе-

Нагадаємо, що він відпрацював свій проектний термін, і після виконання програми заходів з продовження експлуатації та отримання на те відповідної Ліцензії у липні 2019 року, відновив свою повноцінну роботу. І хоч багато часу і сил довелось затратити на ремонт турбогенератора, пошкодження якого виявили у ході ППР-2018, після пуску енергоблока у квітні 2020 року він не підвів атомників впродовж усієї паливної кампанії – була лише одна планова зупинка для проведення віброналагодування турбіни.

Якщо ж говорити про поточний момент, наразі на першому енергоблоці завершено контроль корпусу реактора, попереду – проведення вихорострумового

контролю другого і третього парогенераторів. На першому і четвертому ці роботи за допомоги фахівців Южно-Української АЕС вже виконано. Рухаємося поетапно далі за встановленою процедурою. Керівництво станції та компанії «Енергоатом» докладають багато зусиль, аби ремонтні та модернізаційні роботи належно фінансувалися і ми не мали жодних збоїв чи затримок. Актуальним залишається питання зменшення боргу перед підрядниками за надані ними послуги, в тому числі під час попереднього ППР.

У рамках планово-попереджувального ремонту на першому енергоблоці впроваджується програмно-технічний комплекс автоматизованої інформаційної системи симптомно-орієнтованих аварійних інструкцій (AIC COAI), які регламентують дії персоналу при виникненні аварійних ситуацій. Це доволі великий за обсягом текст, і дуже важливо, щоб усі кроки були виконані персоналом у чіткій послідовності. В іншому разі по завершенні процедури мета не буде досягнута і доведеться вдруге проходити весь шлях, нічого не пропустивши. А це втрача дорогоцінного часу, затримки з виконанням подальших правильних та ефективних дій. Відтак кілька років тому було прийняте рішення про реалізацію пілотного проекту – встановлення AIC COAI спочатку на повномасштабному тренажері блочного щита управління, а після випробування, впровадження її на

діючому енергоблоці. Навчені фахівці, все необхідне для цього обладнання є і вже монтується, під час пускових операцій систему випробують і вводитимуть у дослідну експлуатацію.

Через ряд модифікацій повномасштабного тренажера, запроваджених у рамках ПТЕ, необхідне доопрацювання програмного забезпечення цієї системи, яка, до речі, досить непогано зарекомендувала себе на ПМТ. Це тривала робота, яка займе не рік і не два, але тільки після проходження цього шляху зможемо приступити до введення системи у промислову експлуатацію. Для оперативного персоналу її запровадження стане суттєвою підмогою у недопущенні помилок у своїх діях в разі аварійних ситуацій, від чого залежить безпечна експлуатація ядерного об'єкта.

Другий енергоблок працює на номінальній потужності, а от електрична через підвищення температури циркуляційної охолоджувальної води поступово знижується, і такий процес спостерігатимемо надалі, хоча потужність реакторної установки стовідсотково відповідає номінальній. Проблем у роботі енергоблока, які б впливали на несення навантаження, немає. Завдання персоналу – забезпечити надійну безперервну його експлуатацію на номінальній потужності до завершення паливної кампанії. Наступний ППР на другому мільйоннику заплановано на лютий 2022 року.

Ольга Сокол

• ВІВТОРКОВІ ЗУСТРІЧІ •

Планові ремонти на енергоблоках останніми роками проходять разом із модернізаційними роботами на обладнанні.

– Модернізуємо в основному електротехнічне обладнання і автоматизовані системи управління, – каже заступник головного інженера Хмельницької АЕС з електрообладнання та систем контролю і управління Олександр Копійко. – Наразі на першому енергоблоці завершуємо етап робіт, розпочатих в процесі підготовки і проведення заходів з продовження термінів його експлуатації. Серед найбільш значимих, які виконуються зараз, модернізація автоматизованих систем першого каналу безпеки. На другому і третьому каналах безпеки такі роботи завершили ще під час ППР-2017. Отож, перший – заключний, наразі на ньому виконано всі демонтажні роботи, триває монтаж обладнання. 14 червня плануємо розпочати монтаж шаф самого програмно-технічного комплексу (розмова відбулася позаминулого тижня – ред.).

Крім того, замінено програмно-технічний комплекс системи турбінного відділення. Співрозмовник наголосив, що названі роботи дуже насичені з технічної точки зору, від їх проведення залежить термін ППР на першому енергоблоці. Модернізаційні заходи передбачають заміну майже 500 км кабелю і підходити до їх виконання потрібно досить виважено.

У кожного підрозділу свої завдання на ППР. Цеху теплової автоматики і вимірювань належить замінити електроживлення системи управління та захисту реактора, разом з турбінним цехом попрацювати над заміною системи регулювання турбіни. Маємо тут добрий приклад другого енергоблока, де такі роботи виконувались раніше. Практика довела, що обладнання українських виробників якісне і це дозволяє нам надійно експлуатувати енергоблоки.

Персонал електроцеху спрямовує свої зусилля на поетапну заміну чотирьох акумуляторних батарей, по двох вже ведуться роботи, ще дві – «в дорозі». Є надія, що терміни їх постачання будуть витримані і заміну проведемо вчасно.

У рамках підвищення пожежної безпеки енергоблоків виконуються заходи, пов'язані із наступним – другим етапом модернізаційних робіт. Йдеться, передусім, про установку неавтоматичного газового пожежогасіння на першому енергоблоці (до кінця року), на другому мільйоннику робитимуть це під час наступного ППР. Справившись з цим завданням, можна буде переходити до

третього етапу – установки локального газового пожежогасіння. Пройшовши усі 3 етапи (перший стосувався установки автоматичного газового пожежогасіння, що вже зроблено на двох енергоблоках і ВРП), виконаємо вимоги нормативних документів та підвищимо пожежну безпеку ХАЕС.

Є також ряд значимих робіт на загальностанційному обладнанні. Персонал ЕЦ, ЦТАВ і ТЦ спільно працює над модернізацією системи автоматичного управління загальностанційних резервних дизельних електростанцій. Електроцех реалізує заходи з модернізації або заміни трьох повітряних вимикачів на ВРП 330 кВ на елегазові. Варто зауважити, що такі вже експлуатуються як на ВРП 330 кВ, так і на ВРП 750 кВ, вони досить надійні. Крім трьох вимикачів, над заміною яких працюють у ході ППР, ще один планують замінити до кінця року.

Модернізаційні роботи в основному виконують фахівці спеціалізованих підприємств організації, персонал ХАЕС зазвичай бере на себе функції куратора робіт, оперативно приймаючи виважені рішення у разі проблем, що виникають у ході монтажних чи пусконаладжуваль-

них робіт. Участь у процесі модернізації – це й своєрідне навчання та набуття практичних навичок в обслуговуванні нових систем.

Що ж до робіт, які персонал підрозділів виконує відповідно до обсягів капітального ремонту енергоблока №1, то це, зокрема, капітальний ремонт приводів системи управління і захисту (ЦТАВ), заміна ротора турбогенератора на відремонтований у заводських умовах (ЕЦ). У планах також – заміна якорів збудників турбогенератора першого енергоблока.

Моніторинг модернізаційних та ремонтних робіт проводиться щоденно, як і оперативні наради під головуванням головного інженера, на яких вирішуються основні організаційні питання. Свої «оперативки» проходять у підрозділах, задіяних у ремонті. Аналіз справ і чіткі оперативні рішення сприяють якісному і вчасному виконанню запланованих робіт та увімкненню енергоблока в мережу. Станом на сьогодні, за словами Олександра Копійки, особливих підстав для хвилювань з приводу можливих порушень, розроблених ще до початку ППР графіків ремонту, немає.

Ольга Сокол

ПРИСТАНЬ ТВОЇХ НАДІЙ

Українців, що мріють значну частину життя провести за кордоном, багато. За статистикою, чверть від опитаних, як правило молодого віку. І «цивілізований захід» зацікавлений у наших фахівцях, а

до речі, грошові перекази українських заробітчан, або закордонних родичів в Україну є однією з найбільших статей надходження валюти в економіку нашої країни.

Здебільшого це не омріяна Шамбала, а один із способів реалізуватись у «країнах із необмеженими можливостями», або безвихідь. Саме одна з цих причин певний час тому змусила Вячеслава Устюшкіна спробувати щастя у Польщі. Після багатьох років плідної роботи у СІТ станції для професійного зростання були введені обмеження.

Як мовиться, навіть для не амбітних людей це образливо.

Сусідня країна нині має проблеми із фахівцями високого рівня. Тому, Вячеслава оформили на роботу у групі «Ділер», що займається автосервісом у країні. Українська і польська мови споріднені, а Java, HTML, PHP, Python для всіх програмувальників однакові. Фаховий рівень Вячеслава підійшов за всіма позиціями. І став він жити-поживати, «кишені грошима набивати». Встановив собі за правило всю роботу, що призначалась, виконувати із випередженням графіка. Так непомітно загнав себе у ситуацію, коли роботи виявилось більше, ніж є годин у добі. А хто годин працювати за трьох, тим і поганяють.

Дуже потерпав від розлуки з сім'єю. З сином Матвієм та дружиною Катериною майже щодня спілкувався по комп'ютеру, системі відеозв'язку, що не могло замінити безпосереднього контакту із рідними людьми. Були сподівання, що невдовзі сім'я переїде до Польщі. А невдовзі з'ясувалось, що час на оформлення до-

кументів з видом на перебування у країні вичерпався і наступна «серія» відбудеться аж наступного року.

«Я не бачив з боку роботодавців бажання допомогти мені у побутових проблемах. Взагалі, до не місцевих, ставлення досить прохолодне. Винагород за хорошу роботу також не пропонували».

А ще Вячеславі не вистачало музики і пісень. Понад двадцять років він є гітаристом та солістом гурту «Пристань». Вона зародилась ще у стінах Вінницького державного технічного університету, кілька разів змінювала склад, має немало прихильників. «Пристань» брала участь у Всеукраїнському молодіжному мистецькому соціально-екологічному фестивалі «Біле озеро», посіла друге місце на фестивалі «Шепіт року», заявила про себе на таких форумах, як «Червона рута», «Енергетична хвиля», давала концерти у багатьох клубах міст України («Гавана» – м.Рівне, «Меркурій» – м.Вінниця тощо).

Певною мірою він внутрішньо зрадив, що повернувся у Нетішин, де вже дистанційно працював у тій самій польській фірмі. «Після сорока романтика далеких доріг не здається вже такою привабливою, як у юному віці. Нічого поганого про польський закордон сказати не можу: міста охайні, все виглядає досить пристойно, непогані заробітки. Але відчуття спорідненості із усім цим відсутнє».

У кінці минулого року Вячеслав Устюшкін повернувся на ХАЕС. «У фінансовому плані виграшу ніякого, – констатує Вячеслав. – Але з'ясувалось, що знань моїх достатньо, аби очолювати лабораторію технічного захисту інформації. Цікава робота, близькі мені люди, гідна оцінка з боку колег і керівництва. Домашній побут, рідний колектив гурту «Пристань»...

Віктор Гусаров

«Подільські вісті» потрібні усім

У розмаїтті періодичних видань області газета «Подільські вісті» залишається лідером за кількістю людей, охоплених передплатою. Часопис різнобічно висвітлює життя Хмельниччини і країни, кореспонденції журналістів знаходять відгук у читачів, мають розголос у громаді. На жаль, чимала категорія малозабезпечених верств населення, ветеранів війни та праці, бійців АТО/ООС не має можливості передплатити видання і таким чином бути у вирі життя регіону.

Атомники можуть посприяти у вирішенні цієї проблеми, якщо зберуть кошти і цілком здійснять передплату тим чи іншим особам.

Ціна передплати на півроку – 162 гривні, передплатний індекс: 30634.

Кошти можна акумулювати у профспілкових активістів, представників ради молоді станції.

Будьте обізнані, будьте з тими, хто читає і хоче читати газету!

10 червня набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обліку працівника в електронній формі»

10 червня 2021 року набрав чинності Закон України від 5 лютого 2021 року №1217-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо обліку трудової діяльності працівника в електронній формі».

Законом запроваджується облік трудової діяльності в електронній формі, що дозволяє не оформляти/не вести паперові трудові книжки.

Пенсійний фонд України протягом п'яти років має включити до реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування відсутні дані про трудову діяльність працівників на підставі відомостей, наданих страхувальниками.

За наявності повної інформації в реєстрі застрахованих осіб про всі періоди трудової діяльності особи пенсію за віком буде призначено автоматично (без звернення особи) з дня, що слідує за днем досягнення пенсійного віку.

За бажанням особа може одержувати пенсію з більш пізнього віку.

Текст Закону <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1217-20#Text>

3 червня розпочався перехідний період запровадження е-лікарняних

У червні розпочався перехідний період запровадження електронних листків непрацездатності, який триватиме до кінця серпня 2021 року. Протягом цього часу громадяни мають можливість отримати як електронний, так і паперовий листок непрацездатності.

Згідно з чинним законодавством Електронний реєстр листків непрацездатності формує та веде Пенсійний фонд України.

Електронний лікарняний формується в Електронному реєстрі листків непрацездатності на підставі медичного висновку про тимчасову непрацездатність.

В особистому кабінеті на вебпорталі електронних послуг Пенсійного фонду України (<https://portal.pfu.gov.ua>) роботодавець має доступ до інформації щодо електронних листків непрацездатності по співробітникам, які працюють за основним місцем роботи, зокрема, номер лікарняного, дата його відкриття, закриття. Роботодавець автоматично отримує необхідну інформацію для нарахування коштів, зокрема, щодо тривалості страхового стажу працівників, формує заяву розрахунок та здійснює виплату.

Запровадження е-лікарняних:

- спрощує оформлення тимчасової непрацездатності;
- скорочує час від оформлення до нарахування допомоги;
- унеможливує зловживання під час обігу листків непрацездатності;
- мінімізує застосування штрафних санкцій через імовірні помилки в оформленні листків непрацездатності.

Новий порядок видачі електронних листків непрацездатності регулюється:

- постановою Кабінету Міністрів України від 17.04.2019 №328 «Деякі питання організації ведення Електронного реєстру листків непрацездатності та надання інформації з нього»;
- постановою Верховної Ради України від 03.02.2021 №1192-ІХ «Про заходи щодо запровадження Електронного реєстру листків непрацездатності»;
- наказом Міністерства охорони здоров'я України від 01.06.2021 №1066, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 02.06.2021 за №728/36350 «Деякі питання формування медичних висновків про тимчасову непрацездатність та проведення їхньої перевірки».

• 19 червня – День медичного працівника •

Споконвіку більше за скарби та всілякі надбання цінувалося здоров'я людини. А тому професія лікаря завжди була однією з найнеобхідніших і найшанованіших. Саме для неї завжди були, є і будуть актуальними такі поняття, як доброта, гуманність, благородність і професіоналізм. Ви даруєте людям найдорожче – здоров'я, віру та надію. Роль медичного працівника у нашому суспільстві завжди буде важливою і необхідною, адже здоров'я нації є базовою умовою нормального розвитку країни, її благополуччя.

Фахівці комунального медичного закладу Нетішинської міської ради «Спеціалізована медико-санітарна частина м. Нетішин» забезпечують надання первинної меди-

ко-санітарної та вторинної спеціалізованої медичної допомоги в стаціонарних та амбулаторних умовах населенню територіальної громади, працівникам Хмельницької АЕС. Роблять це професійно, з усвідомленням своєї високої місії.

З нагоди свята шлемо низький уклін усім працівникам охорони здоров'я за сумлінну та невтомну працю. Нехай сторицею повертається до вас добро, дароване людям. Нехай у ваших домівках завжди панують щастя і мир. Міцного здоров'я, благополуччя і добра вам та родинам!

Андрій Козюра, генеральний директор Хмельницької АЕС
Михайло Гук, голова ППО ХАЕС

ВОНИ ПРИХОДЯТЬ У СКРУТНУ ХВИЛИНУ

Серед специфічних напрямків діяльності медиків – медицина катастроф. Юрій Іванович Уляницький нині завідувач Нетішинської підстанції екстреної медичної допомоги. Головне завдання працівників цієї ланки – встигнути до тих пацієнтів, які часто межують між дійсністю і потойбіччям. Чергування цілодобове, відповідальність надзвичайна. Треба допомогти людині у критичну хвилину і визначити до яких фахівців якомога швидше доправити зболеного пацієнта. Юрій Іванович констатує, що за останній час багато зроблено, аби якомога професійніше виконувати цю місію. Надходить нова техніка, кваліфіковані кадри. Зокрема лікар прекрасно відгукується про фельдшерів Наталію Хоцаюк та

Анастасію Степанюк, молодшу медичну сестру Надію Плисківську, водіїв Володимира Васкевича, Михайла Зобківа. Взагалі, керівник підрозділу вважає усіх колег фаховими і відповідальними.

Юрій Уляницький родом з Донбасу. Батьки працювали шахтарями. Згодом родина переїхала на Хмельниччину до села Гута-Яцьковецька. По закінченні восьмого класу хлопець вступив до Кам'янець-Подільського медичного училища, навчався на військового фельдшера. Заклад закінчив 1976 року з відзнакою.

Після служби у армії навчався у Полтавському медичному стоматологічному інституті за фахом лікувальна справа. Згодом проходив спеціалізацію у Хмельни-

цькій обласній лікарні, працював лікарем-анестезіологом, реаніматологом. Далі - Славутська центральна районна лікарня.

З 2000 року у Нетішині. Працював лікарем-анестезіологом у відділенні анестезіології та інтенсивної терапії ДЗ «СМСЧ №4», лікарем-анестезіологом акушерського відділення. Із 2009-го по 2016-й - начальник-головний лікар ДЗ «СМСЧ №4». У подальшому – керівник служби екстреної медицини. У царині медичної справи обізнаний всебічно. Відтак бажає кожному медичному працівнику достатку, здоров'я, віри у незворотній прогрес у галузі медицини.

Петро Шелепало, член НСЖУ

«100 ВЕЛОwatt» ДЛЯ ПІДНЕСЕННЯ І ДОЛАННЯ ТРУДНОЩІВ

Велосипед все більше завойовує популярність серед активних людей в силу мобільності, зручності, екологічності. Зрештою, здоровий спосіб життя передбачає рух. І велоспорт є незамінним засобом підтримання фізичних кондицій.

Не зайве згадати, що серед атомників пальма першості у популяризації велоспорту належить саме працівникам ХАЕС. Саме нетішинці здійснили перші велоперегони між Хмельницькою і Рівненською атомними станціями. Так ми звеличували пуск 2 енергоблока нашої станції і четвертого Рівненської АЕС. Згодом до нас навідувалися чорнобильці. Працівник ГТЦ В'ячеслав Поліщук 2009 року за день дістався з Києва у Нетішин, а наступного року здійснив велотур між містами-супутниками АЕС нашої держави, присвячений 65-й річниці Перемоги.

Наступна група нетішинців їхала за маршрутом Івано-Франківськ-Устечко-Заліщики-Мельниця Подільська-Хотин-Кам'янець-Подільський). Леонід Богомолів здійснив велоподорож до нині анексованого Криму.

Традиції, як бачимо, давні. І їх тією чи іншою мірою підтримують нинішні працівники станції.

12 червня у місті Вараш відбувся V ювілейний веломарафон «100 ВЕЛОwatt», який цього року зібрав близько 300 спортсменів та аматорів з різних куточків України та з-за кордону. Серед них і команда Хмельницької АЕС у складі капітана команди, інструктора навчально-тренувального центру Вікторії Васильєвої, інженера цеху теплової автоматики та вимірювань Олександри Жебель, інженера служби фізичного захисту Олега Гея, провідного інженера реакторного цеху Миколи Жебеля, оператора комунального господарства Наталії Карпенко, слюсаря енергоремонтного підрозділу Василя Кочегарова, провідного інженера управління реактором Ігоря Оксюті, водія транспортного цеху Андрія Романюка, інженера реакторного цеху

Артема Струса та інженера електроцеху Андрія Шерстюка.

Команда Хмельницької АЕС вперше за історію цих змагань піднялась на третю позицію. У категорії «жінки 35+» Вікторія Васильєва виборола золото, а у абсолюті вона зовсім трохи не «дотягнула» до призового місця. Олександра Жебель здобула бронзу. У абсолюті серед жінок третє місце дісталось нетішинці Марії Харитоненко.

Вікторія Васильєва не перший раз бере участь у цих змаганнях. 2020 року стала другою у абсолюті і першою серед жінок НАЕК «Енергоатом». Відзначає, що

подорожей і вона була у призерах 2019 року. Хоча, ніби, моделі агенції Его це ні до чого. Проте у характеристиці на модель офіційна сторінка заявляє, що «Софія обожає спорт, регулярно займається велоспортом та у залі». А мама дуже пишається, що і її захоплення і захоплення доньки підтримує чоловік та батько Дмитро.

Цьогоріч вперше у змаганнях узяв участь водій автотранспортного цеху Андрій Романюк.

- Враження, - запевняє, - надзвичайні. Маршрут був надважкий, проте організація прекрасна. Розмітка шляху, волон-

цьогоріч траса була дуже складною. «Відсотків на сорок тяжча за трасу попереднього року. Багато піщаних ділянок, підйомів, тощо».

Проте запевняє, що поїде і у наступні велоподорожі, бо це стало стилем життя. Навіть доньку Софію принадила до вело-

тери, поліція – все сприяло успішному подоланню дистанції. Він переконаний, що нетішинці також спроможні проводити подібні змагання. Закликає людей різного віку приєднуватись до групи велосипедистів нашого міста, адже команда має бути представлена фізкультурниками

різного віку і статі. Тоді і результати будуть вищими. Є побажання у молодого велосипедиста, щоб команду екіпірували єдиною формою, яка вказуватиме на приналежність до Хмельницької АЕС.

У вільний від роботи час велосипедисти міста здійснюють велоподорожі у Ізяслав, Славуту, Шепетівку, Самчики, відвідують надзвичайно цікаві історичні місця. І це збагачує велотуристів.

Відзначимо, що організаторами масштабного спортивного заходу виступили Рівненська АЕС, Організація молоді ППО підприємства за підтримки профспілкового комітету НАЕК «Енергоатом», партнерів та спонсорів. Вніс свою лепту і профспілковий комітет ХАЕС, який опікувався автотранспортом, іншими організаційними заходами.

Усі призери велогонки отримали грошові винагороди, а також цінні подарунки від спонсорів змагання. Усі учасники, які подолали дистанцію, здобули пам'ятні медалі фінішера, відтак в кожного з них залишаться не лише приємні спогади, але й відзнака, якою варто пишатися.

Віктор Гусаров

На фото: команда ХАЕС – бронзовий призер змагань; представниці ХАЕС на п'єдесталі пошани.

З ОМРІЯНИМИ «ТРОФЕЯМИ»

Шістнадцять команд у складі дуетів рибалок-аматорів минулої суботи взяли участь у змаганнях з ловлі хижої риби спіннінгом з човна в рамках кубка «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС», які відбулися на ставку-охолоджувачі електростанції неподалік Острога.

Вранішній вітер видався помірним. Рибалки без проблем відчували навіть слабе клювання на блешні, твістери, попери. Заповітні «удари» на штучну приманку, як мовиться, не забарилися. Учасники змагань почали підбирати «ключики» до клювання обережних жителів водойми, одні зайнялись активним пошуком риби, інші, кинувши якір, локально обловлювали акваторію водойми. Ніхто не ігнорував настанов суддів проводити риболовлю чесно і не порушувати правил безпечного поводження на технічній водоймі. Показовим є те, що в про-

цесі змагань жодна з команд не була знята з дистанції за вихід за межі відведеної території та ігнорування рекомендацій суддів у секторі.

Коли головний суддя змагань, голова «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» Сергій Онищук біля дванадцятої години оголосив про завершення рибальського рандеву, розпочалась церемонія зважування. Вона виявилась цікавою всім учасникам змагань, оскільки існувала інтрига щодо результатів рибальської майстерності, бо ж на водойму потрапили зовсім не дилетанти. Саме ж підбиття підсумків відбувалося за правилами набліженими до стандартів UFL.

За підсумками спортивної риболовлі, найвправнішими рибалками виявилась команда «Сакура» із результатом 5 кілограмів 60 грамів хижої риби. Не на

багато відстали від неї рибалки «Золотого окуна» - 4 кілограми 850 грамів та «Молодості» - 4 кілограми 770 грамів. Рубіж у чотири кілограми також вдалося подолати спортивному дуету «Алон», їх результат виявився четвертим.

Заявку на найбільшу рибу надали рибалки із «Канта». Нею став окунь вагою 750 грам.

Проведення змагань з ловлі хижої риби з човна голова «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» Сергій Онищук запланував заздалегідь. Було вирішено для їх проведення обрати сектор №1, який знаходиться на ставку-охолоджувачі електростанції з боку міста Острог. Там чимала глибина, що й давала шанс на вдалі улови.

Зараз розпочнеться робота з організації традиційної спортивної риболовлі на поплавок у водку з нагоди Дня рибалки та 15-річчя заснування «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС».

Олександр Шустерук

ФЕСТИВАЛЬ ВІДБУВСЯ, ФЕСТИВАЛЮ БУТИ!

У минулу суботу Нетішин вчергове приймав на сценічних майданчиках міста учасників четвертого Всеукраїнського фестивалю творчої молоді «Срібне сяйво», присвяченого популяризації атомної енергетики і охороні довкілля. Хмельницька АЕС і Українське ядерне товариство

во в числі інших долучилися до його проведення, створення комфортних умов перебування у місті юних талантів з різних куточків України та відзначення переможців. Наші гості мали можливість побувати з екскурсією на оглядовому майданчику підприємства, водосховищі, відвідали міський краєзнавчий музей. І все це впродовж дня, насиченого виступами і змістовними майстер-класами.

Найбільше з усіх регіонів була представлена Хмельниччина, отож і нагород у подолан найбільше. Але дісталися вони, звісно ж, не автоматично, бо кожного конкурсанта журі оцінювало винятково за талант, творчі знахідки і нелегку працю над собою, яка увінчалася яскравими номерами та оригінальними виробами декоративно-ужиткового мистецтва.

Як зазначила начальник управління культури департаменту інформаційної діяльності, культури, національностей та релігій Хмельницької облдержадміністрації, депутат Хмельницької обласної ради Оксана Натальська, журі було надзвичайно важко оцінювати учасників, за кожне призове місце точилися гарячі дискусії. Бо фестиваль зібрав, за визначенням депутата облради Світлани Павлишиної, «талановитих, позитивних, найкращих».

І не одну сотню! Якщо на перший фестиваль заявки подали 150 учасників, то цього разу, у післяCOVIDний рік, заздалегре не втричі більше.

Отож мистецьке сяйво справді було неймовірним, невідомою емоції вирували у великому і малому залах Палацу культури, школі мистецтв, де змагалися за перемогу у своїх жанрах і вікових категоріях юні митці. І вже на початку конкурсних виступів організатори, судді та меценати «Срібного сяйва» активно висловлювалися за проведення наступного «ювілейного» фестивалю, вірячи, що він збере ще більше цікавих здібних особистостей. Що не стане на заваді більше коронавірус, через який минулоріч довелось виступати в режимі он-лайн.

- Надзвичайно важливо, що, не зважаючи на складні карантинні часи, такий конкурс проводиться, - ділиться з журналістами голова журі заслужений артист України, кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри бандури Національної музичної академії імені П.І. Чайковського, доцент кафедри музичного мистецтва Київського Національного університету культури і мистецтва Тарас Яницький. - Важливо і цікаво для самих конкурсантів передусім, адже вони ростуть, дорослішають, і мотивація з кожним днем губиться. Конкурси на кшталт «Срібного сяйва» дають можливість розвиватися, спостерігати за творчим ростом інших, і цей дух захоплення спонукає рухатися далі. З кожним роком конкурс стає все цікавішим, бачимо нові форми ансамблів, нових виконавців. Важко уявити собі наскільки складно було дітям, котрі через пандемію місяцями залишалися поза стінами школи і мистецьких закладів, навчаючись за посередництва мобільного телефону, готуватися до творчого суперництва. А тому кожен, хто насмілювався приїхати на фестиваль, уже сподвижник!

Я поцікавилася у Тараса Йосиповича наскільки складно сьогодні повернути молодь, котра, здавалося б, з головою поринула у світ гаджетів, до живої творчості. Нічого поганого у захопленні гаджетами у 21 сторіччя він не бачить, спираючись на власний досвід роботи з молоддю каже, що зацікавити завжди можна, і все залежить від викладача і тільки від нього. Якщо наставник є майстром своєї справи і взірцем для студентів чи учнів, може надихнути і змотивувати, викликати інтерес нескладно.

- Сьогодні молоді люди вже по іншому сприймають дійсність, їм притаманне кліпове мислення, і на це варто зважати, - каже він. - Потрібно вміти подавати інформацію. І не просто йти в ногу з часом, а й випереджати його, знаходити нові стилі, нові обробки. Тоді це цікаво, тоді мистецтво живе.

- А студенти підтовхують до пошуку нових стилів?

- Іноді так, особливо ті, хто фанатично відданий музиці.

Назвати нинішніх конкурсантів такими фанатами було б несправедливо, але те, що мистецтво у різних його проявах стало частинкою життя кожного, факт. І творчі муки, тривалі репетиції, чи багатогодинні вправлення з пензлем, нитками, деревом тощо приносять свої плоди у вигляді чистого вокалу, віртуозної гри на улюбленому інструменті, граціозного танцю, високої подачі художнього слова, акторської гри...

Фестиваль відбувся. У його продовженні ніхто не сумнівається. Керівник громадської організації «Інститут соціокультурного розвитку «ІСКРА» (один з організаторів конкурсу) Галина Фурманчук вірить, що горизонт творчого конкурсу розширюватимуться, юних талантів надалі підтримуватимуть меценати, коло яких також збільшиться. Цьогоріч низка депутатів обласної ради долучилася до наповнення призового фонду фестивалю і краці з учасників отримали крім Дипломів, кубків та медалей грошово

ві премії від колишнього очільника міста, депутата обласної ради Івана Гладуняка, цінні подарунки – парові праски (Світлана Павлишина), солодощі, призи від міського голови Олександра Супрунюка.

Переможців було багато, їх нагородження тривало понад годину, адже визначали найдостойніших у різних жанрах-піджанрах та вікових категоріях, спеціальних номінаціях. Не обділили увагою ні найменших, хто тільки починає свій шлях у світ мистецтва, ні тих, хто встиг

заявити про себе у місті, області та й поза межами України. Скажу про Нетішин. Наші таланти виступили достойно! Гран-прі у зразкового фольклорного ансамблю «Роксолана», у нас мало третіх місць, переважають перші і другі. Перлиною фестивалю журі назвало танцювальну пару у складі Софії Васильєвої і Владислава Кондратюка (народний ансамбль бального танцю «Шарм»), а в глядацькому залі багато хто плевав надією, що саме вони будуть удостоєні найвищої нагороди. Заслугують на повагу наші вокалісти і зовсім юні танцюристи. Браво!

Під час нагородження переможців, призерів і номінантів заступник генерального директора Хмельницької АЕС Богдан Шмигельський вручив грошову премію від депутата обласної ради Андрія Козюра володарям Гран-прі, побажавши колективу нових творчих вершин, і подякував батькам і керівникам гуртків за те, що «виховують наше майбутнє».

Ольга Сокол

НЕЗЛАМНИЙ ДУХОМ

У Нетішинському міському краєзнавчому музеї презентовано фотовиставку, присвячену історії старшого сержанта військовослужбовця оперативного батальйону імені Героя України генерал-майора Сергія Кульчицького Віталія Марківа. За словами директора цього закладу Оксани Кононюк, мета виставки – на прикладі українського військовослужбовця розповісти історії про стійкість, мужність, вірність присязі.

Учасниками заходу стали військовослужбовці військової частини 3043 з охорони Хмельницької АЕС. Вони оглядали майже шість десятків світлин, де Віталій Марків у колі друзів, бійців, у зоні АТО та з родиною.

Віталій Марків народився 16 серпня 1989 року на Тернопільщині. Учасник Революції гідності. Під час Євромайдану в Києві був членом Самооборони. Із початком російсько-української війни став добровольцем у Першому батальйоні Національної гвардії України імені Кульчицького, з яким пізніше, маючи звання старшого сержанта, підписав контракт. Із початком російсько-української війни брав участь зокрема у боях за Слов'янськ, Вуглегірськ, Станицю Луганську, Попасну.

Затримали Віталія у 2017 році, коли він поїхав до матері в Італію. У липні 2019 року італійський суд визнав Віталія винним у загибелі італійського фоторепортера Андреа Рокеллі на Донбасі в травні 2014 року. 3 листопада 2020 був повністю виправданий та звільнений апеляційним судом Мілана. Цьому передувало

ли численні акції на підтримку Віталія Марківа. Фотовиставку про патріота України Віталія Марківа було презентовано у багатьох містах нашої держави. Після Нетішина її побачать у Хмельницькому, Кам'янці-Подільському.

Наш кор.
Фото Олександра Шустерука

ПОПОВНЕННЯ

З 10 по 17 червня 2021 року в акушерському відділенні Нетішина народилося 6 немовлят: 4 дівчинки і 2 хлопчики. Нетішинських немовлят цього разу 3: 1 дівчинка і 2 хлопчики. Мамою найбільшої новонародженої дитини стала нетішинка Людмила Яківна

Шомко. Її донечка народилася вагою 3870 г при зрості 53 см.

Щиро вітаємо батьків з поповненням у сім'ю.

Дані на 9 годину 17 червня 2021 року.

Перспектива

Розповсюджується безкоштовно

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція. Головний редактор В.П.Гусаров, тел.: 6-37-84
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua; E-mail:gusarov.viktor@khnpa.atom.gov.ua

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

Зам. 1490. Тираж 1000 екз. Обсяг 1 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС.
Віддруковано «ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.